

JGHEABURI & BURLANE

text: dr. arh. Ana Maria DABIJA

Abordăm o serie nouă de subiecte, mai puțin romantice: accesoriile pentru învelitori. Mult mai puțin vizibile, accesoriile - fie ele la acoperișuri, pardoseli sau pereți - dau impresia că pot fi eliminate: ce să dau atâția bani pe niște agrafe; sau pe distanțieri; sau pe dispozitive parafrunzare; sau pe... De fapt, aceste elemente discrete dau în multe cazuri măsura unei mai bune comportări în timp a subansamblului la care au fost prevăzute. Existența accesoriilor transformă un

produs într-un sistem: vorbim astăzi de SISTEME de pereți de gips-carton, SISTEME de finisaje pentru fațade, SISTEME de învelitori. Accesoriile sunt cele care permit o mai ușoară punere în operă a produselor dedicate unei anumite utilizări, permit racordări cu alte elemente, fac să arate mai bine (nu doar să se comporte mai bine) componentele unei clădiri și, în consecință, clădirea în ansamblu, fiind realizate pentru a suplini rezolvări pe șantier mai bune sau mai nefericite.

Problemele le vom împărți iar pe tipuri de învelitori: din elemente discontinui, așezate pe șarpanțe, și învelitori hidroizolate.

Începem cu cele din elemente discontinui. Ce trebuie să știți?

Orice producător de învelitori v-ar spune că prețul învelitorii e derizoriu în raport cu prețul clădirii. În consecință, prețul accesoriilor este desigur mult mai mic; atunci de ce accesoriile reprezintă un fel de „Cenușăreasă”?

Nu vă lăsați amăgiți de unii și alții care zic că „știm noi să facem, că am tot făcut de-astea... ce să dați bani pe...”.

Cumpărați SISTEMUL.

Există tot felul de dispozitive specializate în câte ceva:

- DISPOZITIVE PARAZĂPADĂ, ca să nu cadă o tonă de zăpadă odată, când începe să se topească și să o ia la vale... Știți ce grea e zăpada udă și ce periculoasă este pentru cineva care e lovit în plin de un morman uriaș de zăpadă care i se prăbușește în cap?

- DISPOZITIVE PARAFRUNZAR, ca niște site deasupra racordului jgheab-burlan, care împiedică aglomerarea de tot felul de gunoaie în zona cea mai sensibilă a acoperișului;

- DISPOZITIVE DE VENTILARE A ALCĂTUIRII ÎNVELITORII (ceramice sau din beton, realizate de producătorii de țigle ceramice sau din beton), care includ și-

te ca să nu se aciuiască păsări și insecte prin alcătuirea învelitorii;

- DISPOZITIVE CARE ASIGURĂ VENTILAREA MAI PUTERNICĂ A PODULUI - defletoare autentice, chiar cu posibilitate de orientare în funcție de condițiile exterioare și de direcția vântului;

- DISPOZITIVE PENTRU ANTENE (mai ales pe vremea antenelor pentru satelit); ca și cele de ventilație, sunt realizate de aceiași producători de țigle;

- DISPOZITIVE PENTRU INSTALAȚIA PARATRĂSNET;

- DISPOZITIVE DE ILUMINARE A PODULUI (tot așa, păstrând dimensiunea și forma solzilor, dar realizate din geam armat sau alte materiale transparente);

- DISPOZITIVE DE ASIGURARE A CIRCULAȚIEI PE ÎNVELITOARE (pentru întreținerea ei, evident);

- DISPOZITIVE DE CAPTARE A APEI METEORICE (banalele jgheaburi);

- DISPOZITIVE PENTRU TRANSPORTUL APEI LA TROTUAR sau (mai bine) la canalizare;

- DISPOZITIVE PENTRU RACORDARE CU ELEMENTE SUPRAÎNĂLȚATE ale clădirii;

- DISPOZITIVE PENTRU DOLII ȘI COAME;

- DISPOZITIVE PENTRU ASIGURAREA STABILITĂȚII LA VÂNT a elementelor de învelitoare;

- DISPOZITIVE PENTRU ÎNCHIDEREA PERIMETRALĂ a învelitorii clădirii (pazii diverse);

- DISPOZITIVE PENTRU PRINDEREA PANOURILOR SOLARE pe învelitoare (la unele tipuri de clădiri);

- DISPOZITIVE DE RACORDARE A FERESTRELOR DE MANSARDĂ, tabachelor, lucarnelor pe învelitoare.

...Și acestea sunt doar foarte puține dintr-o gamă de produse de înaltă specializare.

La noi există, în ceea ce privește accesoriile, un cerc vicios: nu se importă pentru că nu se cumpără, nu se cumpără pentru că nu se cunosc, nu se cunosc pentru că nu se importă... și tot așa. De altfel, povestea era aproape la fel și în anii „epocii de aur”, când se importau materialele de „câmp” (de acoperire a suprafeței, fie ea perete, pardoseală, tavan, învelitoare), nu și accesoriile.

Intram sub incidența celebrului „las' că merge și-asa”, care de altfel ne domină existența și astăzi.

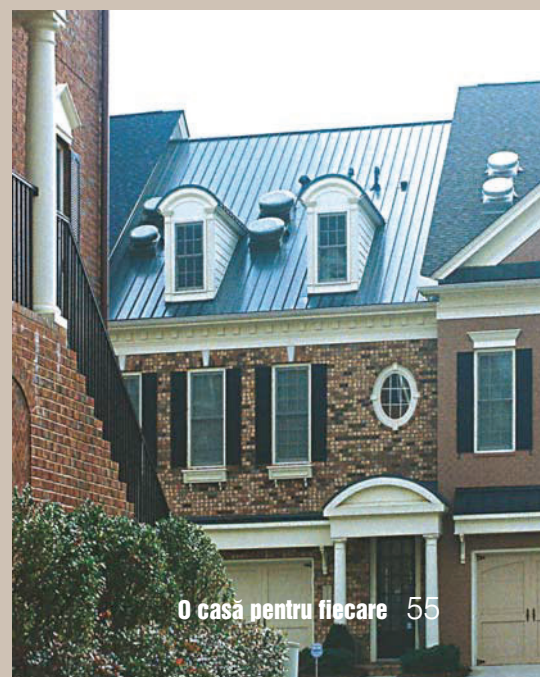
Bun! Am convenit că accesoriile sunt elemente specializate, gândite pentru a rezolva probleme punctuale de niște profesioniști care cunosc extrem de bi-

ne un segment foarte îngust al clădirii: acoperișul din... ce-o fi el. Cât am fi de buni, în domeniul aceluiași tip de învelitoare (sau de subsansamblu, că discuția se repetă pentru practic oricare subsansamblu constructiv) individul despre care vorbim (specialistul în...) e de departe mult mai bun ca noi. La treaba lui. Acest ins stă toată ziua cu ochii în tavan și se gândește cum să mai îmbunătățească nu-știu-ce prindere, șurub, agrafă etc.. Noi - arhi-

tectii - avem cu totul alt domeniu de interes; ca să ne iasă nouă lucrurile în regulă, trebuie să ne folosim pe fiecare segment de profesioniști specializați în domenii foarte punctuale. Dar să uităm, pentru vreo două episoade, despre acești specialiști. Să luăm accesoriile tradiționale: jgheaburi și burleane. De asemenea, nu discutăm acum probleme de estetică, ci - parafrazând un dicton celebru: „*avem o casă; cum procedăm?*”

Dacă avem deja o casă, e bine să știm că ea nu se îngrijește singură: am pus o învelitoare, stau cuminte sub ea până îmbătrânesc. Componentele casei au la rândul lor nevoie de atenția noastră, măcar de două ori pe an: primăvara și toamna. Este vorba despre ceva ce nu se prea poartă la noi: responsabilitatea față de clădire prin inspectarea ei periodică. Mai ales învelitoarea trebuie ve-

rificată, să ne asigurăm că dispozitivele de preluare și scurgere a apelor meteorice sunt degajate, defletoarele sunt acoperite și funcționale, și totul este la locul său.

Indiferența de un tip sau altul (în unele cazuri este vorba nu atât de indiferență, cât de neputință, fie din slăbiciune fizică a utilizatorului, fie din slăbiciune... financiară) conduce la disfuncții și la imagini hilare. Dincolo de obiceiul românesc de a cultiva mușcate în jgheaburi, de a crește pomi printre țigle, de a marca existența unui burlan cu un copăcel care crește timid din el și de a ne orienta în oraș după mușchiul care crește pe fațadele nordice ale clădirilor (în definitiv, trebuie să privim problema cu umor), rămâne partea dramatică: întreținerea proastă a unei componente a clădirii conduce la degradarea succesivă a mult mai multor elemente ale sale, pe principiul dominoului.

Dar despre aceasta, vom vorbi în episoadele următoare. ■

